

Все це свідчить про те, що економічна конкуренція має велике суспільно-економічне значення. Тому з метою задоволення суспільних інтересів і забезпечення економічного зростання держава вживає заходів щодо захисту та розвитку конкуренції.

Список використаних джерел:

1. Про захист економічної конкуренції: Закон України від 11.01.2001 № 2210-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 12. – Ст. 64.
2. Смолин Г.В. Господарське право України. Особлива частина: Навчальний посібник – П – 2010 – 672 с
3. Господарське право : підручник / Д. В. Задихайло, В. М. Пашков, Р. П. Бойчук та ін.; за заг. ред. Д. В. Задихайла, В. М. Пашкова. - Х.: Право, 2012.-696 с.

Особливості укладення, зміни та розірвання господарських договорів

Свиридюк С.М., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Загальний порядок укладання господарських договорів визначається ст. 181 ГК і є досить заформалізованим (порівняно з порядком укладання цивільно-правових договорів), а також установлює завеликий строк для врегулювання можливих розбіжностей між сторонами [1].

Господарський договір за загальним правилом викладається у формі єдиного документа, підписаного сторонами та скріпленого печатками. Допускається укладання господарських договорів у спрощений спосіб, тобто через обмін листами, телеграмами тощо.

Проект договору якщо він викладений як єдиний документ, він надається другій стороні у двох примірниках. За наявності заперечень щодо окремих умов договору сторона, яка одержала проект, складає протокол розбіжностей та у двадцятиденний строк надсилає другій стороні два примірники протоколу розбіжностей разом з підписаним договором.

Сторона, яка одержала протокол розбіжностей до договору, зобов'язана протягом двадцяти днів розглянути його, в цей самий строк вжити заходів для врегулювання розбіжностей з другою стороною та включити до договору всі прийняті пропозиції, а ті розбіжності, що залишились неврегульованими, передати в цей самий строк до суду, якщо на це є згода другої сторони.

У разі якщо сторони не досягли згоди з усіх істотних умов господарського договору, такий договір вважається неукладеним.

Певні різновиди господарських договорів мають свої особливості укладання.

ГК установлює особливості укладання таких договорів: [1]

3. попередніх договорів (ст. 182 ГК);

За попереднім договором суб'єкт господарювання зобов'язується у визначений строк, але не пізніше одного року з моменту укладання попереднього договору, уклада основний господарський договір на умовах, передбачених попереднім договором.

До укладання попередніх договорів не застосовується загальний порядок укладання господарських договорів. У разі якщо сторона, яка уклала попередній договір, одержавши проект договору від іншої сторони, ухиляється від укладання основного договору, друга сторона має право вимагати укладання такого договору в судовому порядку. Угода сторін про наміри не визнається попереднім договором і не призводить до юридичних наслідків.

4. договір, що укладаються на підставі державного замовлення (ст. 183 ГК);

Дані договори укладаються між визначеними законом суб'єктами господарювання—виконавцями державного замовлення та державними замовниками, що вповноважені від імені держави укладати договори (державні контракти), в яких визначаються господарські зобов'язання сторін та регулюються відносини замовника з виконавцем щодо виконання державного замовлення. Ухилення від укладення договору за державним замовленням є порушенням господарського законодавства і тягне за собою відповідальність, передбачену ГК та іншими законами.

5. господарських договорів, що укладаються на біржах, ярмарках та публічних торгах (ст. 185 ГК).

До укладення даного договору застосовуються загальні правила укладання договорів на основі вільного волевиявлення, з урахуванням нормативно-правових актів, якими регулюється діяльність відповідних бірж, ярмарків та публічних торгів.

Порядок зміни та розірвання господарських договорів визначається ст. 188 ГК. За загальним правилом зміна та розірвання господарських договорів в односторонньому порядку не допускаються, якщо інше не передбачено законом або договором.

Сторона договору, яка вважає за необхідне змінити або розірвати договір, повинна надіслати пропозиції про це другій стороні за договором. Сторона яка одержала пропозицію, у двадцятиденний строк після одержання пропозиції повідомляє другу сторону про результати її розгляду. У разі якщо сторони не досягли згоди або в разі недержання відповіді в установленний строк з урахуванням часу поштового обігу, заінтересована сторона має право передати спір на вирішення суду.

Якщо судовим рішенням договір змінено або розірвано, договір вважається зміненим або розірваним з дня набрання чинності даним рішенням, якщо іншого строку не встановлено за рішенням суду.

У цивільному праві зазначені інші підстави для зміни або розірвання договору. У ч.3 ст. 651 ЦК зазначено, що у разі односторонньої відмови від договору у повному обсязі або частково, якщо право на таку відмову встановлено договором або законом, договір є відповідно зміненим або розірваним [2].

Отже, в залежності від виду господарського договору який хочуть укласти суб'єкт господарювання з іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання між ними будуть виникати різні права та обов'язки згідно виконання умов договору.

Список використаних джерел:

1. Господарський кодекс України: від 16 січня 2003р. //Відомості Верховної Ради. - 2003.-№40-44.-ст.356

2. Цивільний кодекс України :від 16 січня 2003р. //Відомості Верховної Ради.-2003.-№18-22.-ст.144